

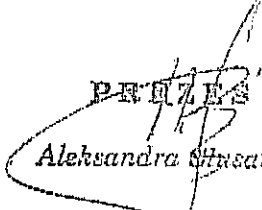
Związek Repatriantów
Rzeczypospolitej Polskiej

Niepołomice, dn. 02 lutego 2011 r.

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
Piotr Zientarski

Szanowny Panie Przewodniczący,

W załączeniu przesyłam opinię Związku Repatriantów RP do projektu Ustawy „o zmianie ustawy o repatriacji” złożonego za pismem z dnia 8 grudnia 2010 roku –druk nr 1667.

PRZES
Aleksandra Staszczak

Związek Repatriantów RP
ul. Zamkowa 2
32-005 Niepołomice
tel. 033 876 46 13

e-mail: zrrp@wp.pl
Bank Spółdzielczy w Wieliczce
61 8610006 0010 0200 8286 0001

**Opinia Związku Repatriantów RP do projektu Ustawy „o zmianie ustawy o repatriacji”
złożonego za pismem z dnia 8 grudnia 2010 roku –druk nr1067**

Głównym problemem obowiązującej ustawy jest spoczywający na samorządach ciężar odpowiedzialności. Żadne zmiany finansowania, w tym także zwiększanie nakładów finansowych nie przyniosą skutku w postaci ożywienia repatriacji, ponieważ istotą błędu ustawodawcy jest sam jej mechanizm.

Wszelkie próby nowelizowania Ustawy, w której wykonaniu nie ma mowy o odpowiedzialności państwa jest przedłużaniem stagnacji w tej dziedzinie. Ustawodawca zrzuca akcję repatriacyjną na barki samorządów, a tym samym odcina administrację państwową od problemu zesłanych.

Taka sytuacja szkodzi też samym władzom samorządowym. W tle problemów natury socjalnej, z którymi boryka się ogromna część społeczeństwa podjęcie decyzji o zapewnieniu lokalu mieszkalnego, pracy i świadczeń prezydenci, burmistrzowie i wójtowie nie są skłonni ryzykować poparcia elektoratu. Jedynym możliwym rozwiązaniem tej sytuacji jest wprowadzenie mechanizmu, w którym samorzady będą wykonywały zadania repatriacyjne na zasadzie zlecenia władz państwowych. Repatriacja musi stać się obowiązkiem państwa.

Projekt przedstawiony do zaopiniowania nie spełnia tych kryteriów i mimo zmian zasad finansowania nie realizuje idei repatriacji. Nic nie zmienia w praktyce organizacji powrotu Polaków zza wschodnich granic.

Dużym błędem jest wprowadzenie Art. 15a ograniczającego termin składania wniosków o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji do dnia 31 grudnia 2012.

Artykuł nie określa, czy zapisani oczekujący w bazie Rodak będą automatycznie zakwalifikowani jako osoby, które wniosek złożyły, czy też będą musiały składać wniosek ponownie.

Zapis nie odnosi się do rzeczywistości, w której żyją deportowani Polacy. Skomplikowana procedura pozyskiwania i składania dokumentów niezbędnych do repatriacji, jak i ograniczenia spowodowane niejednokrotnie ciężką sytuacją finansową nie pozwolą wywiązać się z terminu.

Wprowadzenie rocznego terminu składania wniosków przy jednoczesnym zamieraniu dotychczas prowadzonej akcji jest jedynie prawnym zamknięciem tematu repatriacji i

pozostawieniem Polaków bez prawa powrotu do ojczyzny. Dotychczasowa Ustawa obniżyła poziom zaufania do państwa wśród jej adresatów. Z punktu widzenia Ustawodawcy jako twórcy przepisów usprawniających proces powrotu Polaków do kraju założenie rocznego okresu możliwości ubiegania się o wizę krajową jest niepoważne - nie należy się spodziewać nagłego wzrostu zainteresowania repatriacją wśród beneficjentów.

Pragniemy podkreślić, że w pełni zgadzamy się z wnioskodawcami, że obecnie wydatkowane środki należałoby przeznaczyć na powrót młodej polskiej inteligencji do kraju i na adaptację po ukończeniu studiów w Polsce. Szansą na ściąganie i osiedlanie się studentów ze Wschodu w Polsce mogłoby być odstąpienie Senatu od wsparcia finansowego kazachizacji czy rusyfikacji młodej polskiej inteligencji i przeznaczenie środków na stypendia w kraju .